

Tuần Báo Vô Vi

25 tháng 9 năm 2022

Số 622

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Nói thêm có ích gì không ?
- 2) Hai đối phương có ích gì không ?
- 3) Thiếu nhẫn có kết quả gì không?
- 4) Nhịn nhục tối đa kết quả không?
- 5) Quý tướng Trời cao có ích chi?
- 6) Hướng về Trời học hỏi được việc gì?
- 7) Hướng ngoài có ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

San Diego, 16-12-04 6 : 05 AM 1) Hỏi : Nói thêm có ích gì không ? Đáp : Thừa nói thêm có hại cho đối phương. Kệ : Nói thêm bớt có hại tâm thân Trí tiến không đúng không chỗ yên Học hỏi không xong chuyển tiến phần Tâm không thanh tịnh lại không yên.	San Diego, 17-12-04 10: 55 AM 2) Hỏi : Hai đối phương có ích gì không ? Đáp: Thừa hai đối phương sẽ bị nhân quả. Kệ : Gieo nhân hái quả trong không lành Quý tướng trời cao tự hướng thanh Chuyển hóa vô cùng gieo ý tốt Thanh tịnh quy nguyên duyên thật quý.
San Diego, 18-12-04 6 : 28 AM 3) Hỏi : Thiếu nhân có kết quả gì không? Đáp: Thừa thiếu nhân đều là không kết quả tốt. Kệ: Nhịn nhục sẽ đạt kết quả tốt Khai thông trí tuệ tự phân qua Thiền tâm thanh nhẹ phát chơn lòng Phát triển theo chiều uyển chuyển thông.	San Diego, 19-12-04 6: 45 AM 4) Hỏi : Nhịn nhục tối đa kết quả không? Đáp: Thừa nhịn nhục tối đa rất kết quả. Kệ: Phân minh đời đạo tự chan hòa Giải tỏa phiền ưu tự vượt qua Uyển chuyển không ngừng tâm tự thức Cảm minh Trời Phật nhân thanh hòa.
San Diego, 20-12-04 10: 36 AM 5) Hỏi : Quý tướng Trời cao có ích chi? Đáp: Thừa quý tướng Trời cao trí phát triển. Kệ: Thông qua tự hiểu nguyên lý Trời Học hỏi vô cùng trí thành thoi Vũ trụ cần khôn quy một mối Bình tâm tu luyện hướng về Trời.	San Diego, 21-12-04 7: 35 AM 6) Hỏi : Hướng về Trời học hỏi được việc gì? Đáp: Thừa thành tâm hướng về Trời học được sự tiến hóa vô cùng. Kệ: Quý tướng Trời cao mở trí tâm Quy nguyên thiền giác thức chơn lòng Thâm sâu tiến hóa duyên trời độ Khai triển tâm thân tự tiến vô.
San Diego, 22-12-04 7: 43 PM 7) Hỏi : Hướng ngoài có ích gì không? Đáp: Thừa hướng ngoài tạo nghiệp tâm. Kệ: Chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai Khó khăn động loạn tự tạo sai Duyên nghiệp tràn đầy ta dẹp bỏ Tự bi rộng mở pháp phân hòa.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 22 (tiếp theo)

...
“*Quyết tâm hướng trở lộn về*”: Chúng ta quyết tâm hướng trở lộn về. Nhất định chúng ta đã thấy rõ rồi, xa lìa được thể xác, tuy rằng ở từng thấp, nhưng mà trở lộn về quê xưa chốn cũ thì đi cao hơn. Chúng ta xuất ra được thì phải có nơi đến chắc chắn và tin để đi tới.

“*Nơi Cha ban rải tình quê hương hồn*”: Nơi Ngọc Hoàng Thượng Đế đã ban rải tình quê hương hồn là đã cho chúng ta có cơ hội tu trong sáng suốt, để hiểu tình quê hương của hồn chúng ta sống đời đời bất diệt, là điểm linh quang hòa hợp với thanh quang điển lành. Lúc đó chúng ta mới thấy rằng hương hồn chúng ta sẽ trú ngụ vào đâu.

“*Điểm thanh suối ấm linh hồn*”: Điểm thanh lúc nào cũng suối ấm linh hồn chúng ta, cho chúng ta sáng suốt và chúng ta được ấm áp.

“*An như tự tại bốn chôn chẳng còn*”: Lúc đó, điềm nhiên, tự tại, không còn bốn chôn nữa. Chỉ lo hành trì hằng đêm, hằng giờ, hằng phút, hướng thượng để tự giải.

“*Bên tâm vững chí lòng son*”: Chúng ta giữ một lòng một dạ để tu.

“*Vun bồi chánh khí sống còn độ nhơn*”: Chúng ta phải giữ phần chánh khí để phân giải cho mọi nơi mọi giới được rõ nguyên căn của họ là cứu độ họ. Các bạn làm Pháp Luân để giữ chánh khí sống còn, để giải rõ cho người này người kia. Chúng ta còn biết bao nhiêu huynh đệ trong càn khôn vũ trụ đang ở trong trụ lạc, sa đọa mà chẳng ai điểm cho họ thức giác. Bây giờ chúng ta tu đây, rồi chúng ta thức giác, chúng ta tùy duyên trợ hành, ngộ được cơ nào thì chuyển cơ nấy, để độ cho thiên hạ tiến. Phải tập, phải luyện lời ăn tiếng nói phân giải rõ rệt.

Trong minh tâm kiến tánh, thức giác, siêu độ trong thanh điển, thì lời thuyết pháp của các bạn mới có giá trị. Chớ nói về lý luận suy tư, lấy bộ óc eo hẹp này mà nói, không cảm động lòng người ta được đâu. Dùng thanh điển siêu diệu, thả lỏng bộ đầu để hòa hợp với bên trên, rồi đạt tới sự sáng suốt trở lại và chuyển phân rõ rệt cho thiên hạ hiểu cũng nhờ chánh khí thanh điển mới được.

“*Một lòng một dạ chẳng sờn*”: Không thay đổi, nhứt định phải chỉ đường lối cho người ta tiến tới. Bây giờ các bạn thấy các bạn không tiến sao? Ngồi yên đó. Rồi xem trước kia chưa thiền, chưa tu, tôi như thế nào? Kêu các bạn ngồi một tiếng đồng hồ, chắc không được đâu! Rồi bây giờ các bạn ngồi một tiếng đồng hồ, nhiều khi nguyện muốn ngồi mấy tiếng nữa cũng có nữa. Nhưng mà khả năng chưa đến, rồi từ từ các bạn phải đến.

Trong thiền giác đó, lâng lâng tiến hóa. Các bạn sẽ cảm thấy sung sướng, đó là mức tiến rõ ràng. Các bạn phải đem những hành động đó để nói cho những người chưa đạt được, thì họ sẽ học và sẽ tiến tới giới đó là tâm linh họ được cởi mở và thanh thân. Nhờ cái pháp và nhờ sự kiên trì của mình đã làm được, thì mình cho người kia biết rằng họ cũng có thể đi đến được, không có bị nguy hại làm lu mờ trí óc, mà trở lại thanh tịnh của người mới là sáng suốt.

“*Tiếp tay Trời Phật quy ơn Cha Trời*”: Tiếp tay Trời Phật đã giáo huấn chúng ta, cho chúng ta có cơ hội tiến triển, chúng ta phải trở về cái ơn của Cha Trời. Cha Trời đã độ muôn loài vạn vật tiến hóa, thì chúng ta phải thay Cha Trời độ cho muôn loài vạn vật tiến hóa, mới xứng đáng là đứa con ngoan, đứa học trò hiếu thảo.

“*Bình tâm phân giải lý lời*”: Lúc đó chúng ta bình tâm phân giải lý lời rõ rệt. Chúng ta phải chịu mọi sự phê bình và học nơi sự sáng suốt để phân giải. Không nên buộc người ta nghe chúng ta, nhưng mà chúng ta sửa chúng ta và nói ra những sự thật thì lúc đó mới cảm động được lòng người.

“*Sáng soi chơn tạng tạo nơi ôn hòa*”: Sáng soi chơn tạng của chúng ta, tâm chúng ta mới ôn hòa được. Nó thanh thân ôn hòa thì lý luận sáng suốt và hòa hợp với mọi người. Cảm động lòng người để người ta hướng trở về với họ, họ mới tu được. Không nên buộc họ phải thế này, thế kia, thế nọ. Mình nói sự hành trì công phu của mình, sự lười biếng của mình, sự bê tha của mình cũng không sao hết. Rồi sửa lần lần đi tới để cho họ thấy sự sai lầm

của chính mình và mình ăn năn hối cải. Chứ không dùng một lời nói nào mà biện hộ sự sai lầm rồi để càng lún vào trong hố sâu.

“*Chẳng còn suy nghĩ lo ra*”: Chúng ta tu trong hành trì tiến hóa, làm việc liên tục thì đâu có sự lo ra, trừ phi cầu xin hộ độ lười biếng đó mới kêu là lo ra.

“*Tiến hòa muôn giới thoát xa cõi trần*”: Ở nơi nào chúng ta cũng khai thông được hết. Tiến, tiến, tiến, càng tiến càng hòa. Thoát xa cõi trần, đi đây được thì đi kia được chứ có gì đâu. Phải ráng tu để đi tới.

“*Tâm thanh hướng thượng khai tạng*”: Mở và khai triển phần trước điển trên bộ đầu.

“*Tự lần tiến giải hợp phần trời ban*”: Chúng ta tiến giải, càng ngày càng tu càng tiến. Lúc đó chúng ta

hưởng trọn lành những gì bề trên đã ban thanh quang điển lành cho chúng ta. Chúng ta phải đón tiếp. Nếu chúng ta không giải lấy chúng ta, thì làm sao chúng ta đón tiếp được.

“*Khổ hành tự đạt chuyển sang*”: Chúng ta phải dùng khổ hành tự đạt mới chuyển sang được. Không có khổ, không bao giờ đạt sướng được. Chúng ta sau cái khổ mới có cái sướng. Phải thực hiện để đi tới.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 24 tháng 3 năm 1996

QUÁN THÔNG

Hồ ơi! Thành tâm phục vụ quần sanh
Tự mình sửa tiến thực hành đến nơi
Tâm mình trước mắt là Trời
Tự mình xây dựng, hồ ơi!
Tự mình xây dựng những lời thực chơn
Hồ ơi! Biết quý biết ơn
Tu rồi mới thấy giận hờn tiêu tan
Tâm tu chẳng có bàng hoàng
Quy y Phật Pháp, hồ ơi!
Quy y Phật Pháp khai màn đạo tâm
Hồ ơi! Sống lý diệu thâm
Ta là chơn cảnh ta tâm đường đi
Thực hành thức giác tự ghi
Cùng chung nguyên lý, hồ ơi!
Cùng chung nguyên lý ta thì thức tâm
Hồ ơi! Nguyên lý uyên thâm
Tâm đường sáng suốt diệu thâm đạt hòa
Nằm trong siêu lý tình Cha
Cùng chung nguyên khí, hồ ơi!
Cùng chung nguyên khí ta hòa tiến lên
Hồ ơi! Vũ trụ Bề Trên
Tạo nền căn bản sẵn nền ta đi
Lui về thực chất thực thi
Cần khôn quy một, hồ ơi!
Cần khôn quy một ta thì đạt thông.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

78. CHUYỆN VỊ TRIỆU PHÚ ILLISA (Tiền Thân Illisa)

Cả hai què và còm...,

...
Bậc Đạo Sư đến Pháp đường và hỏi:
- Này các Tỳ kheo, các ông đang ngồi bàn vấn đề gì?

Khi nghe vấn đề trên, bậc Đạo Sư nói:
- Này các Tỳ kheo, một Tỳ kheo muốn nhiếp phục một gia đình, không nên làm hại và áp bức gia đình ấy. Giống như con ong, chỉ đến lấy nhụy hoa, không làm hại hoa. Cũng vậy, vị Tỳ kheo đi đến gia đình ấy để nói lên các công đức tối thắng của Đức Phật.

Rồi bậc Đạo Sư tán thán Trưởng lão:

*Như ong đến với hoa,
Không hại sắc và hương,
Che chở hoa, lấy nhụy,
Cũng vậy, vị Sa-môn,
Bậc chánh đi vào làng
Không được áp bức ai. (Pháp cú 49)*

Sau khi nói lên câu kệ trong kinh Pháp cú, bậc Đạo Sư nêu công đức vị Trưởng lão:

- Này các Tỳ kheo, không phải chỉ nay vị triệu phú hà tiện được Mục-kiền-liên nhiếp phục. Thuở trước, Trưởng lão đã nhiếp phục vị triệu phú và dạy ông ta biết sự liên hệ giữa hành động và kết quả.

Nói xong, bậc Đạo sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, tại thành này, người triệu phú tên là Illisa, giàu có đến tám trăm triệu đồng tiền, và có đủ mọi tật xấu của con người. Ông què, còm lưng và lé mắt. Ông là người không có lòng tin, hà tiện không bao giờ cho ai, không tự mình hưởng thọ; nhà ông giống như cái hồ bị quỷ La-sát chiếm cứ. Tuy vậy, trải qua bảy đời trước, các tổ tiên của ông là những người bố thí, những thí chủ rất hào phóng. Khi được địa vị triệu phú, ông phá hoại truyền thống của gia đình, đốt cháy nhà bố thí, đánh đuổi các kẻ ăn xin, và tích lũy tài sản.

Một hôm đi châu vua. khi trở về nhà mình, vị triệu phú thấy một người nông dân đi đường mệt mỏi, cầm một bình rượu, ngồi trên ghế, rót đầy cốc rượu chua, nhắm rượu với một miếng cá khô hôi thối. Thấy vậy, ông khởi lên lòng ham muốn uống rượu nhưng lại nghĩ: “Nếu ta uống rượu, nhiều người sẽ muốn uống với ta. Như vậy, tài sản ta sẽ hao mòn”. Vì thế ông chế ngự cơn thèm khát, đi qua đi lại; nhưng trong khi đi, không thể trấn áp cơn thèm khát, ông trở thành vàng da như bông lúa và các mạch máu nổi lên trên tám thân ốm yếu của ông. Cuối

cùng, ông vào phòng, nằm co ro trên giường.

Vợ ông đến, xoa lưng ông và hỏi:

- Này ông, cái gì làm ông không được thoải mái vậy? (Chi tiết đều giống như chuyện đã nói ở trên)

- Vậy tôi nấu rượu vừa đủ cho một mình ông uống.

Khi nghe nói vậy, người triệu phú nói:

- Tại nhà này, nhiều người đang chờ đợi nấu rượu. Còn đem rượu từ quán về và ngồi uống tại đây thì không thể được.

(còn tiếp)

